

**Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti: Evropski okvir za socialno in teritorialno kohezijo**

(COM(2010) 758 konč.)

(2011/C 248/22)

Poročevalka: **ga. O'NEILL**

Evropska komisija je 16. decembra 2010 sklenila, da v skladu s členom 304 Pogodbe o delovanju Evropske unije Evropski ekonomsko-socialni odbor zaprosi za mnenje o naslednjem dokumentu:

*Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij o Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti: evropski okvir za socialno in teritorialno kohezijo*

COM(2010) 758 konč.

Strokovna skupina za zaposlovanje, socialne zadeve in državljanstvo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 27. maja 2011.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 472. plenarnem zasedanju 15. in 16. junija 2011 (seja z dne 15. junija) s 147 glasovi za, 1 glasom proti in 2 vzdržanima glasovoma.

Mnenje EESO o *Evropski platformi proti revščini in socialni izključenosti* je v skladu s strategijo Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Mnenje poudarja nov celosten pristop, ki ga tesno povezuje z drugimi vodilnimi pobudami in petimi krovnimi cilji EU. Poleg tega poudarja, da morajo biti politike na ravni EU in nacionalni ravni med sabo usklajene, nevladni akterji pa morajo biti vključeni in imeti pomebno vlogo. <sup>(1)</sup>

## 1. Priporočila

EESO priporoča naslednje:

porazdelitvijo dohodka in izvajanjem horizontalnih socialnih klavzul iz Lizbonske pogodbe;

— vlade, socialni partnerji in civilna družba si morajo deliti odgovornost za odpravo revščine, saj ta pomeni kratenje človekovih pravic;

— prav tako je treba bolj poudariti vlaganje v človeški kapital z vseživljenjskim učenjem prek izobraževanja in usposabljanja, vključno z boljšim pridobivanjem znanj in sposobnosti, ki ustrezajo potrebam na trgu dela in zunaj njega;

— gospodarski, finančni, zaposlitveni in socialni ukrepi v strategiji Evropa 2020 morajo biti politično usklajeni in morajo skupaj prispevati k socialni koheziji;

— s strukturiranim dialogom na ravni EU in nacionalni ravni ter ustrezno podporo s sredstvi EU je treba okrepiti sodelovanje zainteresiranih strani civilne družbe v platformi, vključno z revnimi osebami, nevladnimi organizacijami in socialnimi partnerji. EESO bi moral sodelovati in imeti ključno vlogo pri tem dialogu in letni konvenciji;

— strogi varčevalni ukrepi ne smejo povečati tveganja za revščino in pripraviti je treba učinkovito oceno socialnega učinka ter o njej razpravljati;

— strategijo dejavnega vključevanja je treba izvajati kot celostni pristop, da se zagotovi ustrezna dohodkovna podpora, vključujoč trg dela in dostop do kakovostnega dela in storitev;

— povečati je treba financiranje EU, namenjeno zmanjšanju revščine, še posebej strukturne sklade, si prizadevati za poenostavitev postopkov, izboljševanje preglednosti in spremljanje dejanskega izvajanja;

— večjo pozornost je treba nameniti zmanjševanju neenakosti ter krepitvi temeljnih človekovih pravic, tudi s pravičnejšo

— socialno odprto metodo koordinacije je treba okrepiti, kar vključuje razvoj nacionalnih strategij za socialno zaščito in vključevanje ter akcijske načrte na nacionalni in lokalni ravni. Treba je pojasniti povezavo metode z vodilno pobudo o revščini.

<sup>(1)</sup> Besedilo dodano po priporočilu usmerjevalnega odbora EESO za strategijo Evropa 2020.

## 2. Ozadje

„Kot revni se obravnavajo ljudje, katerih dohodki in sredstva so tako neprimerni, da jim onemogočajo življenjski standard, ki ga kot sprejemljivega dojema družba, v kateri živijo. Zaradi revščine se srečujejo z večkratno prikrajšanostjo, ki izhaja iz brezposelnosti, nizkih dohodkov, slabih stanovanjskih razmer, neustrezne zdravstvene oskrbe in ovir na področju vseživljenjskega učenja, kulture, športa in rekreacije. Pogosto so potisnjeni na rob in izključeni iz udeležbe v dejavnostih (gospodarskih, družbenih in kulturnih), ki so za druge ljudi običajne, prav tako pa je lahko omejen njihov dostop do temeljnih pravic.“<sup>(2)</sup>

2.1 Več kot 80 milijonov ljudi v EU živi pod pragom revščine,<sup>(3)</sup> od tega je več kot 50 % žensk in 20 milijonov otrok. Statistični podatki o materialni revščini so sicer pomembni, treba pa je priznati tudi nematerialno revščino, h kateri na primer sodi nepismenost. Sedanja gospodarska kriza je najmočnejše prizadela najbolj ranljive in prikrajšane člane naših skupnosti.

2.2 Evropska komisija je zmanjšanje revščine postavila v središče svoje gospodarske, zaposlovalne in socialne agende – strategije Evropa 2020.<sup>(4)</sup> Voditelji držav in vlad so sprejeli politični dogovor o skupnem cilju, da bodo v naslednjem desetletju vsaj 20 milijonov ljudi rešili revščine in socialne izključenosti. Vodilna pobuda platforme za boj proti revščini je sestavni del strategije, skupaj s smernico 10, ki bo podprla prispevek držav članic k boju proti revščini in socialni izključenosti v nacionalnih programih reform.

2.3 Evropsko leto boja proti revščini in socialni izključenosti je opozorilo na zapletenost in večrazsežnost vidikov boja proti revščini in na nujnost ukrepov za boj proti revščini v času gospodarske krize in strogih varčevalnih ukrepov.

2.4 Med mladimi, migranti in nizko usposobljeni osebami se brezposelnost povečuje. „Revni zaposleni“, ki ne morejo zaslužiti dovolj, da bi pokrili vsakdanje potrebe, ter starejši in družine z manjšimi dohodki trpijo vse večje materialno pomanjkanje, s katerim se srečuje 8 % ljudi v Evropi, v nekaterih državah članicah pa do 30 % ljudi.<sup>(5)</sup>

2.5 Evropski svet se je dogovoril, da mora krovni cilj za zmanjšanje revščine v okviru strategije Evropa 2020 temeljiti

<sup>(2)</sup> Skupno poročilo Evropske komisije in Evropskega sveta o socialni vključenosti, marec 2004 (op. prev.: dokument ni preveden v slovenščino).

<sup>(3)</sup> Meja revščine je določena na 60 % nacionalne mediane ekvivalentnega razpoložljivega dohodka po socialnih transferjih v posamezni državi članici.

<sup>(4)</sup> Posodobitev skupne ocene socialnih učinkov gospodarske krize in političnih odzivov za leto 2010, ki sta jo pripravila Odbor za socialno zaščito in Evropska komisija (november 2010); COM(2010) 2020 – Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast.

<sup>(5)</sup> O materialnem pomanjkanju govorimo takrat, ko so prizadeti izpostavljeni vsaj 4 od 9 vrst pomanjkanja. Ljudje si ne morejo privoščiti: plačevanja najemnine ali računov za javne storitve, ustreznega ogrevanja svojega doma, nepričakovanih izdatkov, rib, mesa ali beljakovin ali ustreznega beljakovinskega nadomestka vsak drugi dan, enotedenskih počitnic na leto, avtomobila, pralnega stroja, barvnega televizijskega sprejemnika ali telefona.

na **treh** kazalnikih: stopnji tveganja revščine, velikemu materialnemu pomanjkanju in odstotku ljudi, ki živijo v gospodinjstvih z brezposelnimi osebami. Cilji za zmanjšanje revščine morajo biti vključeni v prednostne naloge na lokalni in regionalni ravni.

## 3. Platforma proti revščini in socialni izključenosti

3.1 Predlagana platforma je ena od sedmih vodilnih pobud za ukrepanje v okviru strategije Evropa 2020, ki ima tri prednostne naloge, namenjene zagotavljanju visoke stopnje zaposlenosti, produktivnosti in socialne kohezije. Te so:

- pametna rast,
- trajnostna rast in
- vključujoča rast.

3.2 Cilj platforme je doseči skupno zavezo držav članic, institucij EU in ključnih zainteresiranih strani v boju proti revščini in socialni izključenosti, in sicer z vzpostavitvijo „dinamičnega okvira za ukrepanje“, da se zagotovita socialna in teritorialna kohezija in s tem enakomernejša porazdeljenost delovnih mest, rasti in socialne vključenosti po vsej EU.

3.3 V ta namen je Komisija opredelila naslednja področja delovanja:

- izvajanje ukrepov na vseh političnih področjih;
- večja in učinkovitejša uporaba sredstev EU za podporo socialni vključenosti;
- spodbujanje socialnih inovacij na podlagi dejanskih podatkov;
- partnersko delo in izraba potenciala socialnega gospodarstva;
- izboljšano politično usklajevanje med državami članicami.

## 4. Splošne ugotovitve

4.1 V Evropi 21. stoletja je revščina nesprejemljiva, saj pomeni kršitev človekovih pravic. EESO pozdravlja zavezo za zmanjšanje revščine in cilj, da bi najmanj 20 milijonov ljudi rešili revščine,<sup>(6)</sup> ter tudi uvedbo platforme in ukrepov za zmanjšanje revščine, od katerih mnogi odražajo prejšnja mnenja EESO, vendar hkrati poziva h konkretnjšim ukrepom za odpravo vzrokov in posledic revščine ter uresničevanje človekovih pravic.

<sup>(6)</sup> Glej izjavo EESO Evropskemu svetu z dne 17. junija 2010.

4.2 Gospodarske, finančne in socialne politike na ravni EU in razmere na ravni držav članic niso usklajene. EESO poudarja pomen skladnega in celovitega pristopa ter zlasti opozarja, da politike EU, ki se osredotočajo na gospodarsko upravljanje, rast in zaposlovanje, v krizi ne bi smele povečati tveganja za revščino. EESO poziva k pripravi učinkovite ocene socialnih učinkov, o kateri je treba temeljito razpravljati.

4.3 EESO je pri pripravi mnenja upošteval tudi druge posledice revščine: revščina poveča ekonomske in socialne migracije ter na ravni posameznih držav članic zmanjšuje donos naložb v človeške vire. Položaj revnih, ki praktično niso zmožni braniti svojih interesov, bi se lahko še poslabšal, če se zaščita revnih ne bo upoštevala pri pripravi gospodarskih, davčnih, socialnih, zdravstvenih in šolskih reform, katerih namen je zmanjšanje javne porabe. Zaradi naraščanja števila ljudi pod pragom revščine postaja prerazporeditev javnih sredstev še nujnejša.

## 5. Posebne ugotovitve

### 5.1 Socialna zaščita

5.1.1 EESO se zaveda pomena ukrepov za spodbujanje zaposlovanja in ustvarjanja delovnih mest, vendar poudarja, da je ključnega pomena krepitev socialne zaščite, ne smejo pa se zmanjšati socialno varstvo niti plače, saj to nesorazmerno prizadene najrevnejše.

5.1.2 Sistemi socialnega varstva zmanjšujejo tveganje revščine za eno tretjino<sup>(7)</sup> in so ključni za zagotavljanje človekovih pravic. Delujejo kot samodejni ekonomski stabilizatorji, ki blažijo revščino ter spodbujajo ekonomsko in socialno kohezijo, podpirajo rast in so bistveni za zagotovitev podpore javnosti za evropski projekt<sup>(8)</sup>.

5.1.3 EESO se strinja s Komisijo, da je treba zagotoviti vzdržnost socialnega varstva in pokojninskih sistemov držav članic, da bodo zagotavljali ustrezen dohodek vse življenje, tudi v starosti.<sup>(9)</sup>

### 5.2 Strategije dejavnega vključevanja

5.2.1 Stalno in usklajeno je treba poudarjati celostno strategijo **dejavnega vključevanja**, ki obsega tri stebre, tj. **vključujoč trg dela, dostop do kakovostnih storitev in ustrezno dohodkovno podporo**,<sup>(10)</sup> s katerimi je mogoče odpraviti ovire, s katerimi se srečujejo revni.

5.2.2 EESO odobrava velik poudarek tako na preprečevanju kot na odpravi revščine na podlagi trajnostne rasti. Kakovostna zaposlitev **ter** sodobni in učinkoviti sistemi socialnega varstva v povezavi z odpravo neenakosti v dohodkih, bogastvu in dostopu do storitev, so ključnega pomena. Komisija je v letnem poročilu o napredku (2011) poudarila, da „trajnostna rast ni mogoča, če njene koristi ne sežejo do vseh segmentov družbe“, ter da sta rast in socialna kohezija povezani.<sup>(11)</sup>

5.2.3 Medtem ko je priprava politik na ravni EU ključnega pomena, je treba okrepiti tudi vlogo držav članic ter zlasti regionalnih in lokalnih oblasti, da bi zagotovili, da bodo spremembe zares izvedene. EESO želi glede tega vprašanja sodelovati z Odborom regij.

5.2.4 EESO poudarja, da bi morali imeti socialni partnerji in organizacije socialne ekonomije, vključno z zadrugami, odločilno vlogo pri razvijanju vključujočega trga dela in spodbujanju pravičnejše porazdelitve dohodka, kar bistveno prispeva k izvajanju strategije Evropa 2020.

5.2.5 EESO poziva, da se bolj poudarijo ustvarjanje kakovostnih in trajnostnih delovnih mest ter ukrepi za boj proti revščini kljub zaposlenosti, ki vključujejo zagotavljanje plač, zadostnih za preživetje, dobre delovne pogoje ter čim večje zmanjšanje pasti revščine pri prehodu s socialne zaščite na trg dela.

5.2.6 Za vzpostavitev vključujočega trga dela<sup>(12)</sup> je treba sprejeti posebne ukrepe, s katerimi bi – kot del strategije EU za dejavno vključevanje – odpravili ovire za dostop, s katerimi se srečujejo posebne skupine, ki med drugimi zajemajo mlade in starejše, etnične manjšine (vključno z Romi), priseljence, ženske, starše samohranilce in invalide.<sup>(13)</sup>

5.2.7 EESO opozarja na pomen zakonitega dela za vse in je zaskrbljen zaradi vpliva, ki ga imajo neprijavljeno delo, davčne utaje in izogibanje davkom na trajnostno financiranje sistemov socialnega varstva, zaposlovanje in socialne pravice. Izvajati je treba celostne ukrepe na ravni EU, **poleg tega pa uvesti kombinacijo kazni in učinkovitega nadzora** ter zagotavljati spodbude za zakonito delo.

5.2.8 EESO poziva k pripravi podrobnega načrta za izvajanje strategij dejavnega vključevanja na lokalni ravni. Podpira poziv Evropskega parlamenta, naj Komisija preuči učinek zakonodajnega predloga, namenjenega uvedbi primerne minimalnega dohodka, ki bi znašal vsaj 60 % povprečnega dohodka v posamezni državi članici.

<sup>(7)</sup> Poročilo Odbora za socialno zaščito o socialni oceni Evrope 2020 (februar 2011).

<sup>(8)</sup> UL C 132/26 z dne 3.5.2011.

<sup>(9)</sup> UL C 84/38 z dne 17.3.2011.

<sup>(10)</sup> Priporočilo Komisije o dejavnem vključevanju oseb, izključenih s trga dela (2008/867/ES).

<sup>(11)</sup> Glej Poročilo o napredku strategije Evropa 2020 (Priloga 1 letnega pregleda rasti, COM(2011) 11 konč., točka 2.5).

<sup>(12)</sup> ETUC/Business Europe in drugi: Okvirni sporazum o vključujočih trgih dela (marec 2010).

<sup>(13)</sup> UL C 21/66 z dne 21.1.2011.

5.2.9 EESO poziva k zbiranju primerljivih podatkov in izboljšanju kazalnikov, ki bi pokazali socialne in gospodarske koristi odprave revščine ter stroške neukrepanja.

### 5.3 Vključevanje zainteresiranih strani

5.3.1 EESO meni, da je vključevanje pomembnih zainteresiranih strani v reden strukturiran dialog na ravni EU in nacionalni ravni bistveno, če želimo najti učinkovite rešitve in spremeniti izvajanje programa platforme.

5.3.2 EESO pozdravlja predlog Komisije, da bi pri letni konvenciji sodelovali z institucijami EU, revnimi, nevladnimi organizacijami, organizacijami socialne ekonomije, socialnimi partnerji in drugimi akterji civilne družbe, kar bi omogočilo oceno napredka v okviru zgoraj omenjenega strukturiranega dialoga na ravni EU in nacionalni ravni. Sem mora soditi tudi preučitev socialnega učinka letnega pregleda rasti in doseženega napredka.

5.3.3 EESO želi okrepiti vlogo, ki bi jo lahko imel Evropski parlament pri zagotavljanju izvajanja programa platforme v državah članicah. To je v skladu s predlogi, ki so bili predloženi na Agori državljanov Evropskega parlamenta.

5.3.4 EESO močno podpira predlog vodilne platforme, da bi se oblikovale prostovoljne smernice za vključevanje zainteresiranih strani na ravni EU in v nacionalne programe reform.

5.3.5 EESO mora dejavno sodelovati pri uresničevanju ciljev platforme in imeti ključno vlogo pri povezovanju interesov socialnih partnerjev in organizacij civilne družbe. To lahko zajema:

- organizacijo letnega posvetovanja za razpravo o napredku pri doseganju cilja glede revščine;
- prispevek k vmesnemu pregledu, načrtovanemu za leto 2014 v okviru strategije Evropa 2020;
- prispevek k letni konvenciji;
- sodelovanje pri rednem dialogu z drugimi zainteresiranimi stranmi, vključno z Odborom regij in nacionalnimi ESS, in pripravo mnenj o ključnih prednostnih nalogah.

### 5.4 Odprava neenakosti

5.4.1 EESO pozdravlja dejstvo, da je delu platforme na področju nediskriminacije, enakosti in vključevanja namenjena precejšnja pozornost, s čimer bosta zagotovljena vključevanje invalidov, ljudi s psihičnimi težavami, mladih, starejših ter ljudi iz priseljenjskih skupnosti in etničnih manjšin, vključno z Romi, in krepitev enakosti med spoloma.<sup>(14)</sup> EESO poudarja potrebo po vključitvi navzkrižnega sklicevanja na temeljne

<sup>(14)</sup> Glej sporočilo EESO Evropskemu svetu iz junija 2010, ki poudarja pomen odprave neenakosti in boja proti diskriminaciji.

človekove pravice in konkretnih predlogov za izvajanje horizontalnih socialnih klavzul iz členov 5, 8, 9 in 10 PDEU.

5.4.2 EESO podpira prednostno obravnavo boja proti izključenosti s stanovanjskega trga in brezdomstvu, energetski revščini in finančni izključenosti. Opozarja na pomen spodbujanja cenovno sprejemljivega dostopa do kakovostnih storitev, tudi do informacijskih tehnologij. Te storitve je treba razvijati z nacionalnimi strategijami socialnega varstva in vključevanja v okviru okrepljene socialne odprte metode koordinacije.

5.4.3 EESO poudarja potrebo po vlaganju v človeški kapital ter pomen izobraževanja in usposabljanja za pridobitev znanja in sposobnosti, potrebnih za zaposlitev, za osebni razvoj in socialno vključevanje. To mora vključevati izobraževanje v zgodnjem otroštvu, šolanje, visokošolsko izobraževanje, poklicno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu kot del prizadevanj za zagotovitev vseživljenjskega učenja za vse.

5.4.4 Poročila OECD in Komisije poudarjajo naraščajoče neenakosti pri porazdelitvi dohodka in bogastva ter neenak dostop do storitev, vključno z zdravstvenimi storitvami, v državah članicah in med njimi. Poleg tega je revščina eden od ključnih socialnih dejavnikov slabega zdravja, zato bi morala politika EU pokazati moralno zavezanost reševanju življenj. Obstajajo trdni dokazi, da so družbe, ki zagotavljajo več enakosti, skoraj vedno bolj uspešne. Platforma mora dati prednost razvijanju celostnih strategij in konkretnih ukrepov za zapolnitev vrzeli, da bo mogoče ustvariti pravičnejšo družbo.<sup>(15)</sup>

5.4.5 EESO podpira predlog Komisije, da je treba pripraviti obsežno priporočilo o revščini otrok, ki mora prispevati k preprečevanju in zmanjševanju revščine otrok z zagotavljanjem primerne družinskega dohodka, vlaganjem v oskrbo in izobraževanje, zlasti v zgodnjih letih, in krepitvijo vloge otrok v skladu s temeljnimi pravicami in Konvencijo ZN o otrokovih pravicah. To je treba razviti skupaj z usklajenim pristopom k družinski politiki. Poleg tega je treba zagotoviti redno spremljanje, izmenjave, raziskave in vzajemne preglede, ki prispevajo k uresničevanju cilja za odpravo revščine, določenega v strategiji Evropa 2020.<sup>(16)</sup>

### 5.5 Uporaba sredstev EU za uresničevanje ciljev na področju socialne vključenosti in socialne kohezije

5.5.1 EESO odločno pozdravlja predloge za učinkovitejšo uporabo strukturnih skladov za zmanjšanje revščine in spodbujanje socialne kohezije, poudarja pa, da je treba povečati obseg razpoložljivih sredstev, še posebej za prikrajšane skupnosti.

<sup>(15)</sup> OECD (2008): *Growing unequal: income distribution and poverty in OECD countries* (Neenak razvoj: porazdelitev dohodka in revščina v državah OECD), Evropska komisija, GD za raziskave, 2010, *Why socio-economic inequalities increase: facts and policy papers in Europe* EUR 24471 (Zakaj se povečujejo socialno-ekonomske neenakosti: dejstva in politični dokumenti v Evropi EUR 24 471).

<sup>(16)</sup> UL C 44/34 z dne 11.2.2011.

Ključnega pomena so naložbe v ustvarjanje kakovostnih delovnih mest in učinkovite pristope za podporo dostopa za izključene skupine, tudi prek socialne ekonomije. Financiranje bi moralo izboljšati tudi dostop do kakovostnih storitev, vključno s stanovanji.

5.5.2 EESO pozdravlja predloge za poenostavitev dostopa do strukturnih skladov za lokalne organizacije, zlasti prek globalnih nepovratnih sredstev, tehnične pomoči in krepitve zmogljivosti, vendar poudarja, da je treba:

- zmanjšati birokracijo z bolj prilagodljivimi postopki za dostop do finančnih sredstev;
- določiti minimalne evropske standarde za izboljšanje preglednosti in učinkovitosti postopkov, vključno s poenostavitvijo informacij.<sup>(17)</sup>

Komisija mora zagotoviti usmerjanje, spodbujati vzajemno učenje in spremljati izvajanje, še posebej pa se mora učiti iz izkušenj, pridobljenih pri uporabi strukturnih skladov med krizo.

5.5.3 EESO predlaga, da se programi, kakršen je PROGRESS, uporabijo za financiranje razvoja nacionalnih platform, ki bi omogočile učinkovito sodelovanje zainteresiranih strani v evropski platformi in boljše izvajanje prednostnih nalog.

## 5.6 Socialne inovacije in reforme

5.6.1 EESO pozdravlja priznavanje vloge socialne ekonomije in nevladnih organizacij pri izvajanju strategij za odpravo revščine, spodbujanje ustvarjanja delovnih mest in razvijanje storitev, ki ustvarjalno izpolnjujejo potrebe skupnosti. Poudarja

tudi deljeno odgovornost vseh akterjev, tudi MSP in podjetnikov, za sodelovanje pri razvijanju učinkovitih rešitev.

5.6.2 Prostovoljstvo ima veliko vlogo pri razvoju skupnosti, pridobivanju znanj in sposobnosti, zagotavljanju tako priložnostnega kot neformalnega izobraževanja ter pri krepitvi vloge posameznikov. EESO spodbuja koristi prostovoljstva, če to ne ogroža plačane zaposlitve ali javnih storitev.

5.6.3 EESO pozdravlja večjo podporo socialnim inovacijam na podlagi dejanskih podatkov, vendar poudarja, da je treba ohraniti in nadgrajevati sedanjo dobro prakso, ter poziva k stalnemu financiranju.

## 5.7 Okrepljeno politično usklajevanje

5.7.1 Nacionalni načrti reform in določitev nacionalnih ciljev so ključni za izvajanje strategije Evropa 2020 in politik za zmanjšanje revščine. Vseeno je treba ta proces podpreti z okrepljeno socialno odprto metodo koordinacije, ki temelji na celostnih nacionalnih strategijah, da se zagotovi trdnejša podlaga za uresničevanje nujnih socialnih ciljev in pojasni povezava z evropsko platformo proti revščini.

5.7.2 EESO je v mnenju o odprti metodi koordinacije in socialni klavzuli pozdravil horizontalno socialno klavzulo, oceno socialnega učinka in okrepljeno socialno odprto metodo koordinacije, ki so orodja za zagotovitev celostnega pristopa in upoštevanja socialnih ciljev. Odbor poziva, naj bo ta proces bolj prepoznaven in preglednejši ter naj vključuje ključne institucije EU in zainteresirane strani, ter poudarja pomen razvijanja strategij socialnega varstva in socialnega vključevanja na ravni EU ter na nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

V Bruslju, 15. junija 2011

*Predsednik*  
*Evropskega ekonomsko-socialnega odbora*  
Staffan NILSSON

<sup>(17)</sup> UL C 132/8 z dne 3.5.2011.